

ה היה טכס נהדר, מלא יופי. היה שם כסא-מלכות מפואר, שהיה שייך פעם לאפיפיור - הגיבור הראשי של ההצגה ממלא המקום. היו שם מנורות-פאר, משרי משות במצב טוב, שהושאלו מגבירתי הנאווה, לאחר שהיא גמרה להשתמש בהן. והיה שם שרגא פרידמן, גם כן במצב טוב. היו שם מכונות-תפירה אמפיטיל, בגדי ים גוטקס, ספריי הלן קרטיס, חוטי צמר החסידה. היתה שם רבקה מיכאלי, יוסי בנאי, מרני ניקסון, ובכלל, מי לא היה שם? לא היו שם בחורות יפות.

כשהמסך נפתח, היתה הבמה מלאה בור בות, שנלקחו מחלונות-ראווה. הן היו דור מות נורא לנערות יפות, למרות שהן היו רק בובות. ביניהן היו כמה בחורות, שהיו דומות נורא לבובות, למרות שהן היו רק נערות יפות.

לתוך קהל הבובות הזה נכנסו כמה גברברים בבגדיים. הם היו דומים לבובות יותר מהבובות, יותר מהבחורות שהיו דומות לבובות.

או הבובות-גברברים לקחו את הב בות נשים, ואת הבובות-בובות, וכולם נעלמו מהבמה, להנאתו הרבה של הקהל.

אבל הן חזרו לשם כדי להודיע שבגדיי הים שלהן היו מתוצרת גוטקס. לכבוד הבשרה המשמחת הזאת הם הסתובבו כולן עוד פעם על הבמה, והראו את עצמן

הבטוחה איריס בריאור הנתניי תית היתה בטוחה בי זכייתה הסופית. בכל שלבי התחרות התברר דדה, לא התחברה אף עם אחת מהמעמדות.

שלב אי בשלב הראשון של התחרות הופיעו הבנות בבגדיים, בתפאורה של בית קפה. משמאל יושבת עליזה שרה שבתחילה לא בלטה במיוחד. שניה משמאל: טובה דור, שנבחרה לסגנית מלכת-היופי. שבועיים לפני זה נבחרה כמיס אלגנטס.

שוב מלפנים ומאחור, מלמעלה ומלמטה.

ל כי היפהפיות היו רגליים שמנות וקצרות. אבל היו להן תסרוקות גבוות וארוכות, ממולאות בספריי ובפנינים. הן הסתובבו קצת על הבמה, יצאו ולקחו

החייכת גורל

חייבות לגברברים שלהן. משום שהיו אלה הם שהגישו הצמר בכישרון כה רב.

★ ★ ★

ב כלה, הגברברים הללו התנהגו בצורה יפה למ הגישו לנערות כסאות. רקדו איתן מתי שהיה צו לבשו בגדיים כשאמרו להם ללבוש בגדיים, וענדו עניי כשאמרו להם לענוד עינבות-פרפר. וכל זה הם עי הכל בשביל שני סנדביצים לכל אחד.

מארגני הערב גילו אותם בגבעתיים, בחוג לרי ובאוניברסיטה של תל-אביב.

לאחר ההפסקה נערכה הבחירה עצמה. רונית רינת, החולפת, ירבה על הכסא של האפיפיור, עם כתר ע ושרביט ביד. כל הבנות עברו לפני כסאה, השתחח וקראו לה "המלכה-האם".

היא נאמה לפנינה משהו על חשיבות היופי, ועל ערן הנהדרים שלה, והן נאמו לפנינה ולפני הקהל מי

איתן את התסרוקות ואת בגדייהם שלהן. הן חזרו לשם עם אותן התסרוקות, אבל עם שמלות במקום בגדיים. השמלות נראו כמו שמלות פשוטות. אבל הן לא היו כאלה. הן נתפרו מצמר החסידה המשובת, תוך שעתיים בלבד. הן היו יפות ומשובות, רק הנשים שלבשו אותן היו קצת גדולות, רחבות וארוכות עליהן. איש לא שם לב לזה.

לאחר שהמועמדות הראו את שמלותיהן, הן עשו מעשה-פלא חסר-תקדים. הן לקחו, כל אחת, פקעת של צמר וקופסת ספריי, ושפכו אותם על הקהל. הן עשו את זה בצורה מושלמת, בכישרון וביכולת. הקהל הריע להן בהתלהבות. אבל הן השתחו בפניו והודו שאת הצלחתן הן

שמלה בשעתיים השנה היתה התחרות מלאה מת. הנערות זרקו על הקה צמר, התיזו עליו בושם, והציגו שמלות אותן סרגו "תוך שעת

הגיבורות עייפות הנערות ניסו לשמור בסוד את צורת ה שמלה שתלבושנה. כמה מהן שינו תסרו קות בשלבים השונים של התחרות, לא פסקו מלהילחם על יופיין עד הסוף.

השופטות הגברת איש-שלום, רעיית ראש עיריית ירושלים, עם חמדה נופץ-מוזס, עורכת לאשה.